

Politisk Motivering

Hizb ut-Tahrir
1954

Politisk motivering

Hizb ut-Tahrir
1954

Partiet har formået at etablere sig selv i hele det område hvor det opererer, og det er blevet muligt for det at bevæge sig fra den intellektuelle status til nu at sammenkoble det med den politiske motivering. Og efter konstant at have udført den koncentrerede kultivering, og sommetider den kollektive kultivering, samt afsløre sammensværgelserne og adoptere interesserne, når dette var ligetil, er det nu blevet nødvendigt for partiet at udføre den kollektive kultivering, så meget som muligt og med alle mulige midler. Det er ligeledes blevet påhvilende partiet at adoptere interesserne, afsløre sammensværgelserne når som helst det er nødvendigt samt forsøge at sprede denne adoptering og afsløring med tilgængelige midler. Dermed skal partiet forøge sine partiaktiviteter og medlemmer skal sansе nødvendigheden af denne bevægelse mod den nye status, som illustrerer partiets fire aktiviteter. Med dette betyder ikke at partiet har bevæget sig forbi Forsøgsfasen; derimod bliver det i denne fase indtil det får succes i dette forsøg, til en sådan grad, at det vil bringe partiet nærmere mod Udgangen. Derfor er det nødvendigt for enhver at sansе dette stadie og arbejde hen imod det.

Partiet har fået succes med at mejsle vejen for sin bevægelse i det intellektuelle domæne, og gennem dets aktivitetsområde (Majal)

på en fremtrædende måde. Det har formålet at få aktivitetsområdet nabolande til at sanse dets tilstedeværelse. Alt hvad det nu skal gøre er at mejsle sin vej for sine bevægelser i den politiske domæne, samt forøge midlerne brugt i dets Majal, således at det påtrænger sig selv politisk på samfundet, ligesom det påtrængte sig samfundet intellektuelt. Det skal vides at det at mejsle vejen ind i det politiske domæne er sværere end i det intellektuelle domæne, fordi det ikke er nok for partiet at håndtere de politiske situationer direkte inden for de politiske kredse, men det skal snarere fortsætte på samme måde som det gjorde i det intellektuelle domæne. Dermed skal det håndtere de politiske sager inden for Ummah, så denne kan indse disse sager og forsøge at arbejde hen imod dem. Disse sager ville nå frem til de politiske kredse gennem Ummah og ville blive påvirket af dem. Derudover ville partiet ikke acceptere delvise løsninger, og ej heller ville det kræve dem. Det ville snarere arbejde hen imod den omfattende løsning, hvormed det ikke ville blive opslugt af den politiske kreds for at håndtere dens sager, men derimod opslugt af Ummahs kreds, og dermed håndtere dens herskende fordærvelse, og forme en rask politik som helhed. Ligeledes ville partiet ikke arbejde hen imod at reformere det som bliver fordærvet i samfundet, idet det betragter hele samfundet som værende fordærvet fra roden. Derfor sigter partiet efter at bygge et nyt samfund, som er det islamiske samfund.

Partiet erkende faktummet at det ville være en åbenbar fejl at indlade sig på kampen alene; derimod skal det snarere fortsætte med Ummah, tale på Ummahs vegne og stole på Ummah. Partiet arbejder i øjeblikket hen mod at forberede Ummah intellektuelt og følelsesmæssigt, for at fortsætte med at lede og arbejde med denne. Derfor er det uundgåeligt at partiets mejsling af den

politiske sti er langsom, og at partiet står over for ekstraordinære forhindringer på vejen. Dermed skal det beherske disse forhindringer og overvinde dem.

Det er sikkert og vist at mejslingen af stien i det politiske domæne kræver tilstrækkelig fokus på den politiske kultivering, sammen med den ideologiske kultivering. Denne politiske kultivering burde omfatte kultiveringen i de opinioner, der er relateret til samfundet. Måden hvorpå folk udfører deres handlinger, i deres egenskab af at være opfattelser, skal vendes til at være en drivkraft, således at partiet kan udføre dets politiske arbejde. Det kræver ligeledes at partiet selv arbejder i samfundet samt bevidner denne drivkraft i livets arena. Partimedlemmet behøver ikke at få de politiske opfattelser og tanker relateret til disse, opklaret for ham, således at han kan opfatte fejlagtigheden i de eksisterende tanker, og for at han kan eksekvere dem og kultivere folk med både politiske tanker, såvel som andre tanker. Partimedlemmet behøver ikke dette, idet han burde have rigelig ammunition, gennem partikulturen, til at udføre denne opgave, og han burde ligeledes have rigelig med innovativ styrke, som partiet havde formet ham med, for at gøre ham i stand til at kultivere og debattere med andre.

Som et eksempel følger her nogle af de tanker, som medlemmet skal kultivere andre med samt kritisere det, som modstrider disse tanker:

1 – Der eksisterer i samfundet et antal tanker, som har etableret og generaliseret den individualistiske teori. Denne individualistiske ide er en fremmed ide. Den implanterer egoismen i sjælene og gør det til en dyd, mens den i virkeligheden

ikke er andet end fordærvelse. Denne individualisme har ført til etableringen af ideen om ”lederskab”, ideen om individuel reform og ideen om at udskifte personerne ved magten, for at reformere styresystemet, ved at tilvejebringe nye personer. Den etablerede ligeledes ideen om individualistisk fjendskab og ideen om at diskutere om individerne i stedet for tankerne osv. Dermed vil det være nødvendigt at modstå de individualistiske tanker, fremvise deres falskhed og åbenlyst erklære at disse tanker er fejlagtige. Disse tanker skal tilbagevises ligesom de andre fejlagtige tanker bliver tilbagevist, og det skal være kendt at sagen er relateret til Ummah, og ikke til individet, samt at diskussionen skal være angående tanker og ikke individerne. Derfor skal Ummah være centrum for opmærksomhed, Islam skal være diskussionsemnet og arbejdet skal være for Islam og for den islamiske Ummah.

2 – Ideen om evolution skal bekæmpes, fordi den er farlig i begge sine typer: Vesten har udspremt ideen om at samfundet gradvist gør fremskridt, deraf ideen om gradering. Kommunisterne har for deres del udspremt ideen om at samfundet gør fremskridt fra en situation til en anden på en revolutionerende måde samt at det kræver modsætninger for at opnå denne evolution. Den kommunistiske ide er ikke udspremt blandt folk, men den vestlige ide er herskende i samfundet. Derfor skal det fremvises at begge disse ideer er åbenlyst fejlagtige. Der findes ingen gradvis evolution, og ej heller findes der radikal evolution. Det vigtige punkt er derimod sagen om at ændre de herskende tanker og følelser i samfundet. Hvis de bliver ændret, så vil den radikale og intellektuelle ændring finde sted. Dette vil uundgåeligt, skridt for skridt, føre til at skabelsen af et system, som udspringer fra Aqeedah, og til en fuldstændig ændring i alle livets aspekter.

Allahs Sendebuds (saaws) handlinger relateret til udbredelsen af Islam fungerer som det bedste bevis.

3 – Tankerne, som findes i samfundet, om at opdele Ummah i klasser af arbejdere, bønder og kapitalhavere og lign. skal ophæves. Folks sinde skal implanteres med faktummet at Ummah er uadskillelig helhed samt at samfundet som helhed er én entitet. Derfor skal Ummah, som en helhed, adresseres og samfundet, som en helhed, skal erobres.

4 – Kolonisterne har etableret ideen om at afsky politik og partier, således at de egenhændigt kunne styre Ummahs affærer, og således at folket bliver fjendtlige over for oprigtige politiske strukturer og over for politisk arbejde. Etableringen af denne ide og skabelsen af harme over for politik blev tilskyndet af to grupper: De etablerede partier, som blandt masserne skabte denne afsky, grundet deres bedrageri og fragmentering, til det punkt at fordævelsen hos partierne og i politisk arbejde blev håndgribelige. Hvad angår den anden gruppe som tilskyndede etableringen af denne ide, så var det dem, som var ansvarlige for undervisning, prædiken, vejledning, uddannelse osv., fordi de, uagtet deres gode eller dårlige intentioner, hjalp med at etablere opfattelsen om at ignorere politik og fremmedgørelsen af de gudfrygtige fra politik og politiske partier. Derfor skal denne ide modstås og dens fordævelse skal afsløres. Målet vil være at gøre det klart for folket, til enhver tid, at vejen som muslimerne skal træde, for at genoplives og bære deres Da'wah er repræsenteret i deres partistrukturering og deres forsamling omkring dette parti.

5 – Folk er domineret af ideen om at den vise fremgangsmåde er den fredelige fremgangsmåde samt at visdom betyder sindighed

betyder at tage omstændighederne i betragtning og undgå konfrontation. De er ligeledes domineret af kompromis, hensynsfuldhed og diplomati i henhold til dem selv. Denne ide har ført dem til at negligere de vitale sager samt acceptere Kufirstyret og falskheden. Derfor skal denne ide oprigtigt kritiseres. Det skal lige klargøres at den ideologiske fremgangsmåde er en konfronterende fremgangsmåde, samt at den sande Aqeedah afslår alt, der modstrider den, afviser at tilslutte sig falskheden og fastholder modstand og misbilligelse. Folk skal gøres bevidste om at de skal benytte den konfronterende fremgangsmåde.

Dette er angående den politiske kultivering, det der er relateret til opinioner og tanker relateret til samfundet, samt metoden med hvilken folket udfører deres handlinger. Hvad angår partiets handlinger, så kræver dette ikke nogen forklaring. For ideen er krystallklar og metoden er tydeligt opklaret. Ikke desto mindre følger der her nogle holdninger relateret til de handlinger, som partiet skal fortsætte med at udføre, således at de kan tages som eksempler og ikke for at begrænse sagen til dem. Partiet vil tillade ethvert medlem at innovativ i de handlinger, som han pålægges at udføre samt de handlinger han udfører ved eget initiativ, idet handlinger ikke er indskrænket og ikke kan begrænset til en specifik type. Nogle af sagerne relateret til handlinger er følgende:

1 – Vi skal arbejde hen imod at gøre partiet til en styrke, som tyngdekraften, i landets politiske liv indenfor det område, som det har adopteret som dets Majal, på en måde som gør at det stråler med ærbødighed og værdsættelse i de omkringliggende nabolande og i alle muslimske lande.

Dermed er pålagt at forøge den politiske kultivering af folk i Halqah og at øge kultiveringen med ethvert muligt middel, når

som helst det er muligt, indtil den politiske motivering får en favorabel reaktion fra folk, som dermed sanser rigtigheden i holdningerne, som partiet inviterer dem til og sandfærdigheden og modet hos Da'wah-bærerne.

2 – Partiet skal begynde at lede masserne politisk. Det skal, på grund af nødvendigheden om bevægelse fra Da'wah, påtage sig byrden af denne opgave, iblandt dem, som den er bekendt med, og iblandt bevægelserne, med den politiske motivering af masserne hvor end de måtte befinde sig, relateret til de gældende sager. Partiet burde, i afsløringen af sammensværgelserne og adopteringen af interesserne, finde rigeligt med materiale for den politiske motivering.

3 – Partiet skal påtage sig opgaven med at kontakte masserne mere intimt. Denne kontakt skal varieres, i moskeernes forelæsninger, i diskussioner med talerne, forelæserne, lærerne og andre. Det skal ligeledes hyppigt besøge samfundene hvor end de er osv. Denne kontakt skal gentages og forøges, således at forholdet mellem masserne og partiet styrkes.

4 – Partiet skal, så vidt muligt, gøre sig bekendte med folks situationer, vidende deres tanker og følelser. Dette bekendtskab skal være gennem dets kredse. Dets information skal være akkurat og i overensstemmelse med realiteten. Den skal udsprede denne information med alle tilgængelige publiceringsmidler, såsom dets eget magasin, alle magasiner, radiokanaler, taler, konferencer og hviskekampagner bland andet, mens under udspreddingen fremhæver metoden, som Ummah skal stræbe efter for at redde sig selv fra den fordrejede status quo, og vende tilbage til at bære den islamiske Da'wah under skyggen af det islamiske banner.

5 – Det, som fører partiet mod fuldendelsen af dets udvikling og som vender den fra at være en politisk blok, til at være et parti, er engageringen i den intellektuelle kamp med alle partier. Det som gør det muligt for det at opnå dette er tanken, der omfatter alle tanker, især de politiske tanker. Denne intellektuelle kamp skal forenes med den politiske motivering, idet dette vil afgøre skæbnen for alle de andre tanker, svække deres eksistens og destruere dem. Den intellektuelle kamp, forenet med den politiske motivering er nødvendig, hvis partiet skal fuldende dets udvikling og fortsætte sin fremgang.

6 – Denne skift mod den politiske kamp, åbenlyst og modigt, som vil fungere som en indikation på overgangen fra en sammenslutning til et parti, er reelt begyndt. Før dette vil der være forsøg fokuseret på at gøre denne overførsel mulig. Hvis denne åbne og modige motivering af masserne er gentagen, vil det betragtes som værende appel til samfundet og udgangspunktet.

7 – Denne overførsel vil skabe en effekt i samfundet, som driver Ummah til at forsamles på en ny måde. Derved, vil enhver fraktion i samfundet stræbe efter at fastlægge sin plan over for de andre fraktioner, og mod den nye fraktion, hvorhen al forsamling vil dirigeres.

8 – At trække ummah ud af dens traditionelle tilstand og drive den mod forsamling på en ny måde, i henhold til tankerne spredt af partiet, som skabte en effekt i folk, vil forøge kafir-kolonialistens fjendskab og vil forøge mørkemændenes, de fascineredes og de regerende grupperes aktiviteter mod partiet.

Derfor vil partiet, hver gang det skaber et oprør, erfare nye begivenheder og partiet skal bruge disse som et middel til at konsolidere sin entitet.

9 – Planen for den politiske kamp, som politikerne og ummah har adopteret, skal kritiseres, ved at opklare metoden, som skal følges. Det skal også gøres klart at planen og måden kun vil være produktiv på en specifik måde, såfremt de opfylder to elementer: For det første skal de fastlægge naturen af aktiviteten, idet de skal være realistiske, dvs. behandle en realitet, og de skal være praktiske, dvs. implementere det omgående. For det andet skal de ikke modsige ideologien, således at de kan være produktive på en specifik måde.

10 – Ligesom den individuelle aktivitet, udført af en specifik person i partiet eller af partiet selv, ville være en åbenbar fejl, ligeledes vil tilsigtelsen af en bestemt person eller et specifikt parti eller fraktion være en åbenbar fejl, uanset personligheden og stillingen hos den person, parti eller sammenslutning. Kampen skal derimod snarere være kollektiv og skal dirigeres mod samfundet. Det er nødvendigt at undgå individualisme i kampen og i dirigeringen af kampen, fordi vejen med individuel kamp og dirigering af kampen mod individer er den forkerte vej og meget skadelig.

11 – Et voldsomt slag skal rettes mod alle de herskende uislamiske tanker og holdninger i samfundet, anset om disse stammer fra bærerne af nationalismen eller kommunismen eller lignende, eller fra de som har forvandlet den islamiske Da'wah til noget som bæres delvist, eller fra de som bærer politiske holdninger, såsom at hælde mod vest eller mod øst eller ingen

hædning eller lign. Dette skal ske ved at angribe dem ærligt hvor som helst de findes, ved at opklare deres fare, og ved at indledes sig i en intellektuel kamp med dets bærere. Dette vil føre bærerne af disse tanker og holdninger, specielt de politiske af dem, til at intensivere deres kampagner mod partiet og de vil forsøge at forhindre det fra sin udvidelse samt forhindre dets tanker i at udsprede. Derfor er det nødvendigt at destruere alle disse fraktioner på en afgørende måde i det intellektuelle arena, for således at etablere partiets tanker og for at partiet kan ekspandere sig.

12 – Den offensive stil burde forblive fremherskende, og enhver tanke der kalder til forlig med andre fraktioner, i dets egenskab som værende en fraktion, skal bekæmpes. Det skal gøres klart at sagen omhandler enten Iman eller Kufr, Sandheden eller Falskheden, Halal eller Haram og sandt eller falsk og at der ikke er noget imellem disse. Dermed er der ikke plads til aftaler eller kompromis, idet Kufr, Falskheden, Haram og det falske alle skal ophæves og Iman, Sandheden, Halal og det rigtige skal overvinde.

13 – Det blev nævnt i punkt 20 i ”Udgangspunktet” at partiet skal rette sin opmærksomhed mod at observere hvad folk tænker på og hvad de føler, og punkt 21 nævnte måden hvorpå samfundets tanker og følelser måles. Derfor skal Mahaliyah og Wilayah komiteerne implementere dette aspekt ved at starte med at måle samfundets tanker på følgende måde:

A: Observere emnerne som folk taler om.

B: Observere effekten af de politiske begivenheder på tankerne, for at se om disse har skabt nye tanker blandt folk eller ej, og om disse har ændret tankerne, som de plejede at bære eller ej.

C: Observere reaktionen som tanker skaber i folk. Deres reaktion giver en indikation om de tanker, som de tror på.

D: Observere reaktionen som begivenhederne skaber i folk: Dette vil indikere at de reagerer i henhold til de tanker, de tror på. Dermed vil det være muligt at måle og registrere folks tanker. Det vil give en indikation på infiltrationsgraden af de tanker, som har spredt, således at partiet beslutter om det skal fordoble indsatsen eller dirigere reaktionen mod en specifik retning.

Hvad angår måden hvorpå følelserne måles, vil dette opstartes på følgende måde:

A: Observere effekten, som de politiske begivenheder forårsager på følelserne, og om de skabte misbilligelse eller accept.

B: Genkende reaktionen, som forekommer som resultat af ændringen i koncepterne og deraf udlede omfanget af troen på disse koncepter.

C: Genkende reaktionen, som tanker skaber i folks følelser. Folk vil vise en reaktion, hvorefter der kan udledes bevis for den positive reaktion fra følelserne overfor tankerne på den ene side, og på den anden side hvilken type opvækkede følelser i samfundet.

D: Genkende reaktionen, som begivenheder skaber i folks følelser. Dermed vil de fremvise en reaktion, hvorefter der kan udledes bevis, angående den positive reaktion og typen af reaktionen.

På denne måde kan folks følelser måles og registreres. Dermed vil man kunne genkende om de er klar eller ej til arbejdet, som

partiet tilsigter at dirigere dem imod, og til hvilken grad ummah er klar til at fortsætte med partiet.

14 – Partiet vil ikke kunne lede ummah, undtagen hvis ummah overgav sig til og adlød partiet. Lederne vil ikke være leder, hvis han ikke har nogen at lede. Og lederen vil ikke være leder medmindre lederskabet udelukkende tilhører ham, fordi ideen om lederskab nødvendiggør eksistensen af adlydende folk og afviser muligheden for accepten af to ledere på samme tid. Derfor vil partiet ikke forblive leder medmindre ummah er adlydende over for det. Det vil ikke kunne tilegne sig lederskabet, medmindre det alene er den adlydte leder. Derfor skal partiet gennemføre den nødvendige handling, som vil føre ummah frem imod lydigheden med accept og sikkerhed. Partiet skal ligeledes sørge for at dets tanker dominerer samfundet på en måde, som leder til afbrydelsen eller afskaffelsen af alle andre lederskab, hvormed det enestående overtager ummahs ledelse.

Dette var en samling af handlinger og meninger relateret til aktiviteterne, og mange af disse bevidnes i samfundet og indeholdes i partiets kultur. Dermed vil deres fremvisning være en bekræftelse og en iøjefaldende handling. For at etablere partiets tanker og meninger i samfundet, er det nødvendigt for partiet at udøve en afgørende politisk adfærd samt at tilsigte at være en offentlig organisation. Dette vil gøre uundgåeligt for partiet at bevæge sig mod det offentlige stadie i hele området, som det opererer i, fordi det er nødvendigt at bevæge sig mod denne status. Bevægelsen mod den offentlige status, og optagelsen af politiske og organisatoriske handlinger nødvendiggør for organisationen at være vidt udspremt og hastigt voksende i hele området. De lokale komiteer skal være fleksible i

deres fremgangsmåder på en måde, der stemmer overens deres opfattelse af faktummet, at de er beskæftiget med en kamp mod styrker, der overstiger deres egne i antal og materiel. Dermed skal de undgå at indlede sig på åbne slag. Dette nødvendiggør fra komiteerne, at de er resolute og solide, med viden om at de skal udføre deres aktiviteter uden nogen svaghed eller kraftesløshed, under alle omstændigheder og uanset hvad det uventede var. Komiteerne skal ikke søge undskyldninger for ikke at udføre aktiviteterne, for blot det at aktiviteterne ikke udføres vil blive betragtet som en negligering uanset hvad forhindringen var. På trods af at hvad end folk kan give så vil det være accepteret, så er udførelsen af de generelle vedtagelser en forpligtet ting, hvori man intet valg har. Valget om at udføre eller afstå vil dog blive fremstillet, såfremt handlingen inkluderer en personlig ofring. Men såfremt man har valgt at udføre handlingen, så skal handlingen udføres og der vil ikke være noget valg i sagen. Handlingerne varetaget af partiet er begrænset til det kulturelle arbejde og det intellektuelle sammenstød. Det intellektuelle sammenstød er en del af det kulturelle arbejde, for det er kritik af de falske tanker og de forkerte opfattelser, samt opklaring af de korrekte tanker og rigtige opfattelser. Politisk motivering er en del af det politiske arbejde, for det inkluderer at advare ummah mod den usle situation, som den lever i, samt mod farerne fremsat af fjenderne, der omgiver den. Det inkluderer også at tilskynde ummah til at påtage sig de seriøse handlinger, som vil redde den fra denne fare og befri den fra status quo. Alt dette kræver fra partiet at indlede sig på den politiske kamp, idet dette er handlingen som er påkrævet det at udføre.

Politisk kamp er snarere en fremgangsmåde end en metode. Den kræver information, træning og øvelse. Styrken i politisk kamp reflekteres i den totale ærlighed om ideologien i alle dens

aspekter, dvs. tanker og i metoden, samt reflekteres i at skjule fremgangsmåderne, som ikke er blevet afsløret, og åbenbare de offentlige fremgangsmåder.

At påtage sig den stærke retoriske kritik, afsløre fejlene på en åbenbar måde, samt at understrege behovet for ændring af alle situationerne mod det, som Islam påkræver, er også en del af den politiske kamp. Politisk kamp vil ikke være produktivt mod en specifik retning medmindre aktiviteterne, påtaget af partiet eller nogle af dets medlemmer, er stabile i tanken og i metoden, samt er kæmpende i fremgangsmåde, hvor den dybtgående forståelse og den vågne lydighed vil blive reflekteret udadtil og indadtil. Dette er fordi målet ikke blot ville være en hvilken som helst form for produktivitet, men snarere en specifik produktivitet, idet målet er genoptagelsen af den islamiske levemåde samt leveringen af Da'wah, og ikke blot en hvilken som helst form for genoplivelse.

Politisk kamp skal påtages af partiet, hvormed de politiske holdninger ytres af partiet og ikke af medlemmerne eller af nogen Halqah. Interesserne adopteres af partiet som en helhed selv hvis interesserne er relateret til et specifikt land.

At ytre holdninger, afsløre planer og adoptere interesserne påtages af partiet, ikke af dets individer. Derimod kan og skal ethvert medlem tale om de politiske holdninger angivet af partiet, lige såvel som meningene udledt af dem, idet dette vil være materialet med hvilken han kultiverer masserne politisk, og som han vil bruge som værktøj i den politiske kamp. På samme måde vil det foregå adopteringen af interesserne og afsløringen af sammensværgelserne: Partimedlemmerne vil indlade sig på at

forklare hvad partiet har angivet, samt opklare alt, som er relevant. Shabab skal bruge det, som partiet har angivet som et materiale for aktiviteten og et værktøj for politisk motivering. Det skal vides at den politiske kamp er en intellektuel kamp forbundet med motivation. Det som fremhæver dette og gør det stærkt er ethvert medlems fastholdelse af sin Halqah, at ethvert medlem bliver Mushrif for disse Halqahs, altid at forblive inden for parti-atmosfæren, altid at være domineret af Iman-sfæren samt at udvikle sine tanker individuelt ved at studere.

At påtage sig politisk kamp kræver en strategi og en fremgangsmåde. Planen er en generel politik udtænkt for at opnå et bestemt mål, som medføres gennem udsprelsen af ideologien eller gennem metoden af dens udsprelse. Hvad angår fremgangsmåden, så er det en speciel politik relateret til en partimæssig sag, som hjælper med at realisere planen eller direkte eksekverer, det som ideologien kræver. Dermed er planen en politik udtænkt for at opnå et mål, hvorimod fremgangsmåden i virkeligheden er midlerne til udførelse. Derfor er planen altid udtænkt af partiet uanset hvad den er. Hvad angår fremgangsmåderne så er disse udvalgt af dem, som påtager sig aktiviteten. Planerne og fremgangsmåderne ændrer sig i henhold til kravene for interessen. Dog ændrer planerne sig mindre end fremgangsmåderne. Planerne og fremgangsmåderne skal afspejle partiets fuldførelse af opgaverne lagt på dets skuldre og de skal ligeledes afspejle kreativitet. Dette nødvendiggør fra ethvert medlem at han føler at han er partiet samt at han repræsenterer partiet, fordi partiet er som en intellektuel og følelsesmæssig helhed. Selvom Mushrifin er bundet af de Mahaliyah-komiteerne, som er bundet af Wilayah-komiteerne, som så er bundet af Ledelsen, så er denne binding snarere en partimæssig binding end

en binding af ansatte til deres afdelinger. Derfor skal dette ikke antage en specifik rutine og ej heller skal dette underkastes monotone situationer. Ethvert individ burde udføre det, som han ønsker og som er krævet af ham med den fremgangsmåde, som han finder passende. En fremgangsmåde skal ikke påtvinges ham, men derimod skal han blot blive beordret til at udføre opgaven. Derfor vil det være forkert at opridse permanente retningslinjer for fremgangsmåderne, fordi fremgangsmåden bliver afgjort af naturen af handlingen. Det vil ligeledes være forkert at adoptere fremgangsmåden, som et referencepunkt, og derefter lave analogislutning på den. Derimod vil det være muligt at opstille nogle af fremgangsmåderne i brug, udelukkende for at drage fordel af erfaringen og ikke for at begrænse handlingerne til dem, og ej heller for at adoptere dem som en konstitution.

Som eksempel følger der her nogle af de fremgangsmåder, som partimedlemmerne kan følge for at sprede tanker, meningene og de politiske motivering:

- 1 – Skrive i aviser og magasiner.
- 2 – Holde taler ved enhver mulighed.
- 3 – Afholde debatter med aktuelle emner.
- 4 – Diskussioner med undervisere i moskeerne.
- 5 – Diskussioner med oplægsholderne ved taler.
- 6 – Diskussioner med lærere ved skoler og universiteter.
- 7 – Diskussioner med folk i deres hjem, biler og hvor som helst.

Disse fremgangsmåder, så vel som lignende fremgangsmåder, kræver ikke noget forudgående forberedelse. Ethvert medlem er i stand til at bruge dem, fordi han har kompetencen, som kvalificerer ham til at inddrage sig på parti-livet i samfundet. Det afgørende punkt er partimedlemmernes entusiasme og deres

niveau af underkastelse til Da'wah. Disse fremgangsmåder vil hjælpe med at maksimere udbredelsen, som er vital for partiet, hvis det skal fortsætte hurtigt og konstant.

Nogle af fremgangsmåderne, som parti-komiteerne kan vælge, mens den politiske kamp påtages, er følgende:

1 – Information skal videregives til partimedlemmerne og de skal instrueres i at udsprede sådanne informationer.

2 – Information skal videregives til Dariseen i Halqahs, dog uden at instruere dem i hvordan de skal spredes, men derimod skal deres iver vækkes på en måde, som leder dem til at sprede information.

3 – Komiteerne skal etablere kontakt med folk generelt set og specifikt med politikere.

4 – Komiteerne skal kontakte de officielle institutioner, såsom parlamentet og lignende.

5 – Komiteerne skal delegere de kompetente medlemmer til at påtage sig at etablere kontakter.

6 – De, som repræsenterer partiet, skal etablere specifikke kontakter på vegne af partiet. De skal sige: Hizb ut-Tahrir insisterer på det og det. Hizb ut-Tahrir har tilvejebragt bevis for tilstedeværelsen af det og det. Dets holdning er det og det osv.

7 – Den offentlige tale skal adressere emnet på en intens måde.

8 – Talere skal trækkes til at adressere emner, som partiet ønsker at adressere.

9 – Bevidst sidde på offentlige steder, såsom caféer, og i private møder såsom private kontorer og åbne diskussioner om specifikke emner.

Disse fremgangsmåder og lignende vil kræve en vis form for forberedelse fra komiteerne. Denne forberedelse behøver ikke

være på en specifik måde. Hver Mahaliyah-komite og hver Wilayah-komite kan påtage sig de foreslåede forberedelser for at udføre disse aktiviteter.

Dog skal der adskilles mellem parti-aktiviteterne, de administrative aktiviteter og Ledelses-aktiviteterne. Parti-aktiviteterne er forbeholdt Ledelsen for at bevare enheden i partiet. Hvad angår de administrative - og Ledelses-aktiviteterne, så kan disse påtages af komiteerne i henhold til deres kompetencer. Parti-aktiviteten er enhver ny introduktion af en politisk holdning osv. relateret til enten partiet, Ummah eller dens ideologi. Hvad som helst andet er enten en del af den administrative - eller Ledelses-aktiviteten. Derfor kræver fremgangsmåderne og alt lignende ikke forudgående forberedelse fra Ledelses-komiteerne, fordi disse er en del af den administrative eller Ledelses-aktiviteterne, og enhver komite kan påtage sig disse, idet de har kompetencen, som kvalificerer dem til at indlade sig på parti-livet som en helhed. Sagen vil være relateret til parti-aktiviteten, som bør opretholdes af hver komite.

Ved at anvende disse fremgangsmåder og lignende fremgangsmåder, og ved at tage information fra medlemmerne og viderebringe det til de andre komiteer, vil den omfattende organisation og den vidtrækkende udspredelse opnås, og dette vil muliggøre det for partiet at tage et stort spring fremad mod realiseringen af dets mål.

Publiceret i 1955